

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1666

Capitvlvm Vlt. His, quibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62559](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62559)

ficium Episcopi; sed quod faciat illum delegatum suum: quamobrem sicut aliis quilibet vi talis mandati Apostolici quolibet beneficium in diocesi situm conferre posset; ita & Ordinarius seu Episcopus; cum officium ordinarium conferendi per accidentem se habeat. Sed aliis & diuersus casus est, de quo dixi in c. si propter, 10. de re script. in. 6.

CAPITVLVM VI.

His, quibus.

PARAPHRASIS.

Ii, quibus ex officio competit in certis casibus à canonis excommunicatione, propter Clerici percussionem absoluere, possunt hanc absoluendi facultatem, si quando expedire iudicant, alteri committere.

SUMMARIUM.

1. Cui competit iure communii, aut priuilegio speciali aliqua potestas, v. g. absoluendi à peccatis, censuris, dispensandi &c. ratione officii sui transmissibilis ad successores, vel quasi successores, si eam potestatem alius delegare potest.
2. Et quidem non tantum particulatum, sed generaliter.
3. Nec tantum ministerium absolutionis alteri committere potest, sed etiam causae cognitionem &c. nisi specialiter industria & discrecio persona electa fuisse.
4. Delegatus vel etiam sub delegatus nudum ministerium absoluendi sine causa cognitione committere alteri potest, dummodo ipse iurisdictione aliqua præditus, & non nudum ministerium ei commissum sit ad absolvendum, dispensandum, &c.

Pro intellectu huius c. aduerte primò: Sermonem hic esse de ijs, quibus ex officio, siue iure proprio & ordinario competit absolutio à censura canonis. Videl. Legatis Sedis Apostolicæ: Item quibusdam Prelatis, quibus per speciale priuilegium ta-

lis absoluendi potestas ratione Sedis, ac dignitatis sive, ideoque in perpetuum competit: Etenim talis perpetua commissio in ordinariam transit, sicut docet Baldus in l. 1. q. 9. de offic. Consulis, Felinus in c. licet, n. 4. hoc tit. Sanch. lib. 2. de matrim. disp. 40. n. 14. Item in casibus iure concessis, & quotiescunque Papa pro petenda absolutione, adiri nequit, potestas absoluendi ad Episcopum, tanquam proprium Ordinarium devoluitur, vti hinc notat Gl. recepta, ver. casibus. Quia & Prelatis regularibus à canonis excommunicatione propter Clerici sunt Monachi percussionem incursa, absoluendi potestas in certis casibus, tanquam ordinaria competit; clime dignitati eorum annesa sit, c. clime illorum, de sentent. excomm.

Aduerte secundò: Quod hic dicitur de absolutione à canonis censura, id exempli causa dictum est; generaliter autem intelligi debet de quacunque potestate absoluendi à peccatis, aut censuris, item dispensandi in votis aut iuramentis; aut in matrimonij impedimentis propter difficultatem adiungendi Papam. Ita indicat Ioann. Andreas hinc n. 3, Felinus in princip. Ratio est: Quia si alieci iure communii, aut priuilegio speciali competit aliqua potestas ratione officij sui, transmissibilis ad successores, aut quasi successores (quod dico propter Legatos Apostolicos, & Vicarios Episcoporum) tunc non potest censeri electa industra personæ; Ergo nihil obstat, quod minus alteri delegetur, vti ratiocinatur Iason in l. more, n. 65. ff. de iurisdict. omn. Iudicium, Sanch. cit. disputat. 40. n. 17. Nauar. lib. 5. consil. 11. n. 4. de priuileg. edit. 2.

His adde I. Quod dictæ potestates absoluendi non tantum particulatum committi queant, sed etiam generaliter, propter regulam communiter receptam: Ea quæ iure ordinario alicui competit, absoluere, & generatim delegari posse, vti docent Nauar. lib. 5. consil. 15. de sentent. excomm. edit. 1. Sanchez cit. loco

Adde II. Ex eodem Nauarr. in cit. consil. 11. n. 4. Non tantum nudum ministerium absolutionis alteri committi posse, sed etiam causa

cus cognitionem, ac pœnitentia impositiōnem, &c.

Excipe: Nisi ex commissione, seu priuilegi concessione appareat, eam specialiter faciam esse Praelato, et quod propter officij auctoritatem & discretionem ad hoc munus absolusionis magis idoneus reputatus sit, ut in casu c. 2. & c. 21m illorum, de sent. excom. vbi absolutio Monachi à censura canonicis Abbatii, propter discretionem & prouidentiam (qua in tali persona inesse præsumitur) specialiter committitur.

Veruntamen id generatim dici potest, quod quicunque delegatus, aut etiam subdelegatus, tametū iurisdictionem alteri committere nequeat, tamē nudum ministerium absoluendi sine causā cognitione committere possit, sicut ex Nauar. c. 27. man. n. 45. anno-tau in c. super questionum, 27. § porro, limit. 4. Dummodò iurisdictione aliqua praeditus sit, & non nudum ministerium ipsi commissum ad absoluendum, dispensandum, &c. Id enim plerumque personaliter & exequi, & non alteri delegare debet, vti constat ex c. vlt. §. ceterū, de officiis delegati, & nota Gl. fin. hīc, Innoc. & Ioan. Andr. n. 3. Imola n. 2.

CAPITVLUM I.

cod. Tit. in 6.

Romana.

PARAPHRASIS.

Archiepiscopo concessum non est in Coëpiscoporum diocesisbus cōstituere Vicarios, Officiales foraneos, ad quos causae appellationum deferri debeant. Quia cūm ipsi met Archiepiscopo secundum Canones (extra casus speciales in iure concessos) non liceat dioceses Suffraganeorum ingredi, & in ijs iudicare, aut quælibet ordinare, sequitur, quod neque alium loco suo constituere possit. Verum quidem est, quod Archiepiscopus causam ad se via appellationis deuolutam, alicui in diocesi sui Suffraganci delegare possit, quia ex

eo tempore iurisdictionem acquisiuit in appellantem, & appellatum, quæ proinde delegabilis est. Sed antequam ad eum appellatum sit, nullam iurisdictionem habet in subditos Suffraganeorū: ergo non potest aliquos cōstituere, qui in futuris appellationum causis citationes partiū faciant, aut inhibitiones erga Iudicem à quo, ne in causa procedat. Cæterū si legitimè præscripta cōsuetudo vigeat, vt Archiepiscopus in diocesisbus Coëpiscoporum Vicarios habeat, ea subsistere potest; ita tamen, vt inhibitiones, ne in causis procedatur, non faciant, priusquam ad Curiam Archiepiscopalem appellatum sit.

S V M M A R I V M.

1. Archiepiscopus in diocesisbus Suffraganeorum iurisdictionem nullam exercet, unde non potest in ijs Officiales seu indices constituerre super causis in futurum emergentibus, nisi immemoriali & bona consuetudine id præscriptum esset.
2. Delegatus ab Archiepiscopo censuram in Coëpiscopum ferre potest.
3. Officialis cuius nec validè nec licet id potest, nisi specialiter ei, vel Vicario causam aliquam Archiepiscopus deleget.

NO TANDVM I. Archiepiscopus in diocesisbus Suffraganeorum iurisdictionem nullam exercet: cūm non sit Iudex ordinarius diocesanorum, nisi in habitu, seu respetu quorundam emergentium eventuum, v.g. si ad ipsum appelletur, vti dixi in c. pastoralis, i. i. extra, hoc tit. Consequenter non potest Archiepiscopus in diocesisbus Coëpiscoporum Officiales, aut Iudices creare super causis in futurum emergentibus: quia hæc institutio Officialium ad eos propriè pertinet, qui actualem in loco iurisdictionem obtinent, & exercent.

Idque aduertere deberent locorum defensores, præsides, & patroni, quibus iurisdictione nulla competit, nisi in certis casibus, quod loco sui constituere non possint Officiales, seu Vicedominos, quippe per quos perturbatio-

Xxx 3 129